Europaparlamentet
2024-2029

ANTAGNA TEXTER

P10_TA(2026)0121

Världshavsdiplomatins roll för konkurrenskraften i EU:s fiskeri och vattenbruk

Europaparlamentets resolution av den 28 april 2026 om världshavsdiplomatins roll för konkurrenskraften i EU:s fiskeri och vattenbruk (2025/2054(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 2, 3.5, 43, 349 och 355,

– med beaktande av EU:s gemensamma fiskeripolitik och dess externa dimension,

– med beaktande av avtalet om tillämpning av bestämmelserna i Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982 angående bevarande och förvaltning av gränsöverskridande och långvandrande fiskbestånd,

– med beaktande av avtalet inom ramen för Förenta nationernas havsrättskonvention om bevarande och hållbar användning av marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion av den 19 juni 2023,

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2025/2077 av den 8 oktober 2025 om ändring av förordning (EU) nr 1026/2012 om vissa åtgärder i syfte att bevara fiskbestånd i fråga om länder som tillåter ohållbart fiske[1],

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 juni 2025 *Den europeiska världshavspakten* (COM(2025)0281) och det gemensamma meddelandet från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 24 juni 2022 *Staka ut kursen för en hållbar blå planet – gemensamt meddelande om EU:s agenda för internationell världshavsförvaltning* (JOIN(2022)0028),

[1] EUT L, 2025/2077, 14.10.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2077/oj.

– med beaktande av det gemensamma meddelandet av den 16 oktober 2025 från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik *Pakten för Medelhavsområdet Ett hav, en pakt, en framtid* (JOIN(2025)0026), särskilt avsnitt II.6, ”Främja en hållbar blå ekonomi”,

– med beaktande av det globala Kunming–Montreal-ramverket för biologisk mångfald,

– med beaktande av avtalet om att förebygga oreglerat fiske på det fria havet i centrala Norra ishavet[2],

– med beaktande av Världshandelsorganisationens (WTO) avtal om fiskesubventioner, som antogs genom ministerbeslutet av den 17 juni 2022,

– med beaktande av rapporterna från FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) ”Review of the state of world marine fishery resources – 2025” och ”The State of World Fisheries and Aquaculture 2024”,

– med beaktande av sina tidigare resolutioner om världshavsförvaltning, fiske och den blå ekonomin,

– med beaktande av sin resolution av den 17 oktober 2023 om konsekvenserna av kinesiska fiskeinsatser för EU:s fiske och vägen framåt[3],

– med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

– med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A10-0043/2026), och av följande skäl:

A. 71 % av jordens yta och över 65 % av EU:s territorium består av hav. Tack vare de yttersta randområdena som sörjer för att EU finns närvarande i alla hav, ansvarar EU för världens största kollektiva havsområde, bestående av 25 miljoner km² exklusiva ekonomiska zoner och en mer än 70 000 km lång kustlinje. 40 % av EU:s befolkning bor inom 50 km från havet.

B. EU:s fiskeflotta, som förkroppsligar EU:s närvaro på havet, består av omkring 69 000 fartyg, varav 75 % används i det småskaliga kustfisket, och är en av världens hållbaraste och striktast reglerade fiskeflottor. Den dras med minskande kvoter, höga driftskostnader, administrativa bördor och regelbördor, en alltmer ålderstigen fiskeflotta och åldrande fiskare, brist på incitament för nya aktörer att ge sig in i sektorn och illojal konkurrens från länder utanför EU

---

2 EUT L 73, 15.3.2019, s. 3.
3 EUT C, C/2024/2652, 29.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2652/oj.

med mindre strikta standarder. Rättvis konkurrens och hållbar fiskeriförvaltning är viktiga komponenter för en välmående och lönsam sektor, vilket framgår av 2024 års ekonomiska rapport om EU:s fiskeflotta.

C. Att villkoren är olika för fiskare i och utanför EU har under de senaste åren lett till en betydande förlust av EU-fartyg, som antingen har exporterats temporärt eller sålts till länder utanför EU. När ett fartyg från EU lämnar ett fångstområde som förvaltas av en regional fiskeriförvaltningsorganisation ersätts det med ett fartyg från ett land utanför EU, som vanligtvis verkar under lägre miljömässiga och sociala standarder. Samtidigt ökar importerna från dessa länder till EU-marknaden.

D. EU:s fiskeri- och vattenbrukssektor tillför årligen omkring 5,5 miljarder euro till EU:s ekonomi och tillhandahåller direkt sysselsättning till omkring 193 000 fiskare och vattenbruksproducenter i hela Europa. EU:s fiskberednings- och konservindustri har en betydande socioekonomisk dimension, som också måste bevaras och stärkas.

E. EU importerar 70 % av sina fisk- och skaldjursprodukter, vilket skapar ett strategiskt beroende, undergräver självförsörjningen och riskerar att utsätta sektorn för otillbörliga metoder. På grund av denna situation krävs det bestämmelser om spårbarhet och transparens, stärkta gränskontroller samt harmoniserade tullmekanismer och automatiska skydds- och ömsesidighetsklausuler samt att en EU-byrå för kontroll av import inrättas för att säkerställa att all import uppfyller standarder likvärdiga dem i EU.

F. EU är avtalsslutande part i 18 regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och fyra regionala havskonventioner och spelar en ledande roll i multilaterala förhandlingar om fiskeriförvaltning och marint skydd. EU erkänner att de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna utgör byggstenarna för den internationella världshavsförvaltningen och bevarandet av fiskbestånd samt är viktiga instrument för att främja den internationella världshavsdiplomatin, stärka samarbetet mellan kust- och fiskenationer och säkerställa en hållbar förvaltning av det fria havet.

G. EU har ingått 20 partnerskapsavtal om hållbart fiske. Trots att sju av dem är vilande utgör partnerskapsavtalen om hållbart fiske ett nätverk av avtal med partnerländerna, såväl som en plattform för ytterligare samarbete i fråga om den globala fiskeriförvaltningen och den internationella världshavsförvaltningen.

H. Havsförsurning, marint skräp, överfiske, plastföroreningar, invasiva arter, livsmiljöförstörelse och klimatförändringar i form av stigande havstemperaturer och alltmer frekventa marina värmeböljor utgör

ett betydande hot mot den marina biologiska mångfalden, samtidigt som olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske) och skuggflottor hotar den biologiska mångfalden och fisket i EU och i världen och skapar illojal konkurrens gentemot EU:s fiskare.

I. Skuggflottor och oklara ägarstrukturer utgör ett tydligt och förhöjt hot mot sjöfartskyddet, folkhälsan och säkerheten i kustområden, till exempel på grund av den ökade risken för oljeutsläpp, okontrollerade utsläpp, utsläpp av farligt avfall och andra incidenter som äventyrar människors liv och försörjningsmöjligheter samt de kustnära ekosystemen.

J. Friheten till sjöfart och förmågan att bedriva verksamhet till havs möter allt större utmaningar i hela värden, samtidigt som den nödvändiga sjöfartsinfrastrukturen ställs inför ökande risker.

K. Hybridhot, cyberattacker och den senaste tidens sabotage överskrider gränserna, eftersom de bland annat sker i form av skador på rörledningar och undervattenskablar, störningar av det globala positionsbestämningssystemet (GPS) i Östersjön och Svarta havet och angrepp på sjöfartslinjer i Röda havet. Att avhjälpa sårbarheter i sjöfartsinfrastruktur, kommunikationsleder till havs och global handel när det gäller hybridhot, cyberattacker, piratdåd och ökande geopolitiska spänningar, som äventyrar sjöfartsskyddet, har blivit en strategisk prioritering för EU:s ekonomi, konnektivitet och digitala suveränitet.

L. Den femte förhandlingsomgången om ett framtida globalt plastfördrag ägde rum i augusti 2025, men utan att man nådde enighet om något fördrag.

M. Brexit gjorde fiskeriförvaltningen i Nordostatlanten ännu mer komplex, då den inverkade negativt på fiskeriförvaltningens och världshavsförvaltningens strukturerade och välordnade samarbete, inbegripet kvotfördelningen, tillträdet till fångstområden och handelsdynamiken.

N. Förordning (EU) 2025/2077 stärker EU:s förmåga att agera mot ohållbara fiskemetoder i länder utanför EU genom att definiera tydliga kriterier för ”underlåtenhet att samarbeta” på grundval av internationell rätt och oberoende vetenskapliga rön och har till syfte att skydda gemensamma fiskbestånd, förstärka samarbetet inom de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna och säkerställa lika villkor för EU-fiskare vars verksamhet bedrivs i enlighet med höga hållbarhetsstandarder.

O. I den europeiska världshavspakten föreslås sex centrala prioriteringar för EU, såsom att stärka EU:s världshavsdiplomati, skydda och återställa havets hälsa, förbättra sjöfartsskyddet samt främja forskning och kunskap rörande hav.

Stärkande av världshavsdiplomatin

1. Europaparlamentet betonar att EU bör fortsätta att gå i spetsen för agendan för internationell världshavsförvaltning, eftersom EU har unika förutsättningar tack vare storleken på sina hav, det geostrategiska läget av de yttersta randområdena i alla hav, sitt historiska ledarskap, sin ekonomiska relevans och tyngd samt sitt ledarskap i fråga om lagstiftning och reglering. Parlamentet påminner om att EU har världens största exklusiva ekonomiska zon och redan går i bräschen när det gäller hållbar förvaltning samt skydd och återställande av marina livsmiljöer och resurser för kommande generationer.

2. Europaparlamentet understryker att havet, i egenskap av en geopolitisk och ekonomisk tillgång, är centralt för Europas konkurrenskraft och kulturella identitet och att världshavsdiplomatin ingår i den internationella världshavsförvaltningen. Enligt parlamentet bör denna inte begränsas till enbart geopolitiska eller säkerhetsrelaterade strategier, utan även röra en allmän styrning och förvaltning av världshaven, som återspeglar havets miljömässiga, ekonomiska, kulturella, sociala och territoriella dimension och havets betydelse för fiskesamhällen och samhällen i kust- och öregioner och de yttersta randområdena.

3. Europaparlamentet efterfrågar att man låter världshavsdiplomatin ingå i EU:s yttre åtgärder, inbegripet utveckling, och gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik för att försvara den regelbaserade maritima ordningen, som bygger på multilateralt samarbete och ligger i linje med Förenta nationernas havsrättskonvention (Unclos). Parlamentet noterar att ett förstärkt samarbete mellan medlemsstaterna och EU:s byråer, särskilt Europeiska sjösäkerhetsbyrån, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), Europeiska fiskerikontrollbyrån, Europeiska miljöbyrån och EU:s rymdprogrambyrå, skulle bidra till att säkerställa ett hållbart utnyttjande av de marina resurserna, främja EU:s miljömässiga, ekonomiska och sociala standarder, särskilt i internationella organisationer såsom FAO, Internationella arbetsorganisationen och WTO, och motverka IUU-fiske med hjälp av strängare kontroller av produkter från oreglerat fiske och strängare villkor för tillträde till exklusiva ekonomiska zoner.

4. Europaparlamentet understryker vikten av att genom särskilda åtgärder, såsom marina uppdrag, satellitövervakning med Copernicus och marina drönare, bekämpa skuggflottor, piratdåd, hot och fientliga eller våldsamma handlingar från länder utanför EU som påverkar EU:s fiskare och EU:s sjöfartsinfrastruktur. Parlamentet efterlyser en förstärkning av EU:s militära, icke-militära och marina uppdrag för att övervaka och bekämpa IUU-fiske, olaglig handel och skuggflottor samt kontrollera fartygens säkerhet. Parlamentet påminner om att olaglig handel och skuggflottor ökar risken för stora

föroreningsincidenter och utsätter kustområden och de som bor där för fara. Parlamentet föreslår att man inrättar en EU-facilitet för beredskap och sanering för att bistå vid insatser för hantering av och återhämtning efter miljöolyckor som är kopplade till dessa verksamheter.

5. Europaparlamentet välkomnar den europeiska världshavspaktens mål att utveckla en heltäckande strategi som förenar olika havspolitiska åtgärder och ökar samstämmigheten i de olika sektorerna genom att bland annat integrera världshavsdiplomati, den blå ekonomin, miljöansvar och miljöskydd, en strategi för sjöfartsindustrin, fiskeri- och vattenbruksproduktion, sjöfartsskydd, handel och utvecklingspolitik. Parlamentet understryker att EU genom en kombination av marina insatser, övervakning av infrastruktur, försäkringsrelaterade och marknadsstabiliserande åtgärder, ökat it-försvar och robust rättslig efterlevnad kan hålla handelsrutter och fiskevatten säkra och tillförlitliga, och på så vis stärka sin trovärdighet och sitt ledarskap i den globala regelbaserade ordningen. Parlamentet efterfrågar att man regelbundet anordnar världshavstoppmöten på EU-nivå, med deltagande av alla berörda ministrar, parlamentet och kommissionen, för att följa upp genomförandet av den europeiska världshavspakten och utveckla en stark och dynamisk internationell världshavsförvaltning och världshavsdiplomati som bidrar till en bredare EU-agenda för världshaven och till den globala regelbaserade ordningen.

6. Europaparlamentet välkomnar den nya pakten för Medelhavsområdet som ett flaggskeppsinitiativ för att stärka fred, stabilitet och välstånd i regionen. Parlamentet noterar särskilt tonvikten vid att främja och förbättra de rättsliga ramar som rör regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och bekämpa IUU-fiske i Medelhavsområdet genom uppbyggnad av kapacitet, tillsyn, kontroll och övervakning. Parlamentet noterar också målet att bidra till att mobilisera storskaliga regionala projekt som skapar möjligheter för människor och företag. Parlamentet betonar att fiskeflottan i Medelhavet huvudsakligen består av fartyg för småskaligt fiske, vilka utgör omkring 80 % av hela EU-flottan i regionen, och att EU-flottan och grannländernas flottor redan står inför flera utmaningar som påverkar sektorns attraktionskraft och socioekonomiska hållbarhet. Parlamentet erkänner vikten av att främja regionalt samarbete om sjöfartsskydd, miljöskydd och en hållbar utveckling av den blå ekonomin. Parlamentet uppmanar kommissionen att i nära partnerskap med Medelhavsunionen och andra regionala organ prioritera genomförandet av denna pakt och att dra lärdom av erfarenheter och bästa praxis från tidigare initiativ av liknande slag för att säkerställa påtagliga fördelar för kustsamhällen, med ett särskilt fokus på unga, kvinnor, små företag, ekosystem, livsmedelssuveränitet och ekonomisk resiliens i hela detta havsområde och Svarta havet, som är förbundet med det.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fullt ut använda sig av en kraftfull internationell världshavsförvaltning och världshavsdiplomati som ett strategiskt verktyg för att genom sitt deltagande i regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och sitt nätverk av partnerskapsavtal om hållbart fiske främja gemensamma mål och EU:s strategiska intressen, med ett särskilt fokus på hållbar styrning, för att på så vis säkerställa lika villkor, efterlevnad och rättvis konkurrens mellan fiskare från EU och från länder utanför EU, och betonar samtidigt att EU för att trygga EU:s livsmedelsförsörjning och bidra till lokal ekonomisk resiliens och hållbar resursförvaltning måste upprätthålla en fiskeflotta som kan dra nytta av de nya fiskemöjligheter som uppstår när partnerskapsavtalen om hållbart fiske utökas.

8. Europaparlamentet välkomnar tillkännagivandet av den nya generation av partnerskapsavtal om hållbart fiske som beskrivs i den europeiska världshavspakten, som är anpassade till EU:s regionala strategier för Afrika och regionen Indiska oceanen/Stilla havet. Parlamentet betonar behovet av att säkerställa att dessa avtal är förenliga med vetenskapliga råd och mänskliga rättigheter och samtidigt ytterligare fördjupar det bilaterala samarbetet med partnerländer och stärker de gemensamma åtgärderna i internationella forum, såsom regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, och att de också stärker EU:s globala ledarskap när det gäller att främja partnerskap för hållbart fiske. Parlamentet betonar att denna nya generation av partnerskapsavtal om hållbart fiske också bör utgöra ett tillfälle att förbättra flottans hållbarhet, minska trycket på hårt fiskade bestånd, diversifiera fiskeriprodukternas ursprung och minska EU:s beroende av fiskeriprodukter från länder utanför EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att anta en kommunikationsstrategi för global påverkan, i syfte att bekräfta sina ambitioner och sitt ledarskap.

9. Europaparlamentet menar att särskild uppmärksamhet måste ägnas åt vilande avtal – de bör antingen aktiveras, genom att man inleder förhandlingar, eller avslutas – så att det blir möjligt för EU-aktörer att överväga andra arrangemang, såsom direkttillstånd, i överensstämmelse med tillämpliga EU-regler. Parlamentet understryker att partnerskapsavtal om hållbart fiske uttryckligen utesluts från WTO-avtalet om fiskesubventioner från 2022.

10. Europaparlamentet uppmanar vidare kommissionen att fortsätta sina insatser, i synnerhet genom arbetet inom regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, nätverket av partnerskapsavtal om hållbart fiske och samförståndsavtalen, för att öka transparensen och ansvarsskyldigheten för alla fiskenationer, särskilt de som inte upprätthåller samma höga sociala, säkerhets- och hållbarhetsrelaterade standarder som EU-flottorna, och säkerställa att de stöder standarder som ger arbetstagare skydd i linje med ILO:s konventioner och att de tillhandahåller detaljerad information

om sina flottors verksamhet, rapporterar sina fångster korrekt och efterlever bevarande- och förvaltningsåtgärder.

11. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att främja genomförandet av FAO:s frivilliga riktlinjer för säkerställande av ett hållbart småskaligt fiske, för att skydda småskaliga fiskares hävdvunna rättigheter och tillgång till fiskeresurser och säkerställa att småskaliga fiskare är delaktiga i de beslut som berör dem.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med partnerländerna i Medelhavsområdet utforska olika sätt att främja och harmonisera den delade förvaltningen av marina resurser och lika villkor i fråga om regler och kontroller, regional stabilitet och säkerhet, i syfte att säkra aktörernas långsiktiga ekonomiska framtid, till exempel genom att fördjupa samarbetet i regionala fiskeriförvaltningsorganisationer eller ingå partnerskapsavtal om hållbart fiske.

13. Europaparlamentet betonar att partnerskapsavtal om hållbart fiske måste säkerställa en rättvis och icke-diskriminerande behandling av EU-fartyg, med proportionerliga och transparenta avgifter och villkor för tillträde, som är förenliga med principen om lika villkor. Parlamentet understryker att alla fartyg som verkar i partnerländers exklusiva ekonomiska zoner bör vara föremål för samma ekonomiska och tekniska krav som EU-fartyg, till exempel i form av spegelåtgärder. Parlamentet efterlyser en förstärkning av icke-diskrimineringsklausulen i framtida protokoll till partnerskapsavtal om hållbart fiske för att förhindra att partnerländer beviljar andra utländska flottor förmånligare ekonomiska eller tekniska villkor. Parlamentet betonar behovet av effektiv övervakning och verkställighet av dessa klausuler och noterar den nuvarande bristen på detaljerad information i kommissionens utvärderingar om deras genomförande och ändamålsenlighet. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att systematiskt inkludera detaljerade analyser och data om denna aspekt i framtida utvärderingsrapporter om partnerskapsavtal om hållbart fiske.

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att genom att förbättra genomförandet av IUU-förordningen[4] åtgärda bristen på transparens i fiskerisektorerna i länder utanför EU, som resulterar av användning av bekvämlighetsflagg, s.k. flagghoppning, komplexa företagsstrukturer och brist på offentlig information om

---

4 Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1005/oj).
http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1005/oj).

verkligt huvudmannaskap. Parlamentet belyser vidare vikten av att förhindra att den europeiska flottan ersätts med mindre hållbara flottor från länder utanför EU.

15. Europaparlamentet anser att det är viktigt att i förhandlingar prioritera EU:s närvaro och tillträde till fångstområden för fartyg som för EU:s flagg. Parlamentet anser att fartyg som för EU-medlemsstaters flagg är att föredra för livsmedelsförsörjningen samt dess kontroll och hållbarhet och bidrar till EU:s strategiska oberoende i fråga om livsmedelstrygghet.

16. Europaparlamentet erkänner den strategiska betydelsen av samriskföretag inom fiske, som en användbar modell för samarbete mellan EU och länder utanför EU. Parlamentet betonar att denna modell skapar ekonomiskt och socialt värde, både inom EU och i länder utanför EU, samtidigt som den säkerställer försörjningen av högkvalitativt och hållbart fångat marint protein till EU:s konsumenter, bidrar till att främja ansvarsfullt fiske, rättvis sysselsättning och hållbar tillväxt och direkt bidrar till flera mål för hållbar utveckling samt till EU:s mål inom världshavsförvaltningen.

17. Europaparlamentet välkomnar det gemensamma meddelandet av den 24 juni 2022 från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om EU:s agenda för internationell världshavsförvaltning och kommissionens nyligen antagna europeiska världshavspakt, vars genomförande måste stödjas med nödvändiga finansiella medel, vilket inbegriper den 1 miljard euro som utlovades vid FN:s tredje havskonferens i form av frivilliga åtaganden för att skydda den marina biologiska mångfalden och stärka utvecklingen av en hållbar blå ekonomi. Parlamentet välkomnar att man integrerar den europeiska världshavspakten i konkurrenskraftskompassen, som en strategisk aspekt för EU:s långsiktiga tillväxt, men beklagar samtidigt risken för konkurrens mellan maritima sektorer om tillgången till dessa medel.

18. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU att stödja de berörda parterna i utarbetandet av en europeisk maritim industriallians som spänner över fiske, vattenbruk, varvsindustri, sjöfart, strategiska investeringar och teknik och även erkänner det ömsesidiga beroendet mellan alla maritima sektorer i fråga om konkurrenskraft, sysselsättning, energiomställningen och den digitala omställningen och hållbar användning av marina och akvatiska resurser.

19. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att avsevärt öka satsningarna på att utbilda EU-diplomater i havsrelaterade frågor och att särskilt fokusera på att stärka sakkunskaperna om havs- och världshavsförvaltning inom EU:s delegationer och uppdrag i länder utanför EU, i synnerhet kustländer. Parlamentet betonar behovet av att öka kunskapen på deras behörighetsområden när det gäller de investeringar, insatser

och utmaningar som EU gör inom ramen för den blå ekonomin, och i linje med Global Gateway. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten att delta i att lyfta fram den europeiska världshavspaktens strategiska betydelse, med stöd eller vägledning från kommissionens berörda generaldirektorat, inbegripet generaldirektoratet för havsfrågor och fiske (GD Havsfrågor och fiske).

Fiskeriets och vattenbrukets konkurrenskraft

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att som en del i den pågående utvärderingen av den gemensamma fiskeripolitiken föreslå lösningar i form av ett omnibuspaket som minskar de administrativa bördorna och förenklar de administrativa förfarandena och att påskynda förfarandena för projekt som stärker livsmedelstryggheten och livsmedelssuveräniteten. Parlamentet anser att man genom att föregå med gott exempel och ha en lönsam sektor kommer att stärka de gemensamma hållbarhetsstandarderna och gå i bräschen för utvecklingen av dessa standarder globalt.

21. Europaparlamentet betonar att åtgärder såsom förenklad tillgång till land- och kustområden, utvecklade genom ett samarbete med Europeiska investeringsbanken och regionala och lokala myndigheter, är avgörande steg för att upprätthålla vattenbrukssektorns hållbarhet, resiliens och konkurrenskraft. Parlamentet understryker att en reviderad gemensam fiskeripolitik eller en ny gemensam vattenbrukspolitik bör bidra till att öka livsmedelstryggheten och livsmedelssuveräniteten genom att säkerställa en stadig försörjning av fisk och skaldjur till EU:s konsumenter.

22. Europaparlamentet betonar att fiske och vattenbruk är strategiska tillgångar för livsmedelstrygghet, livsmedelssuveränitet och landsbygdsutveckling. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att till fullo integrera livsmedelsproduktionen från fiske och vattenbruk i EU:s bredare strategier för livsmedelstrygghet, nutrition och hållbarhet. Parlamentet betonar att den gemensamma fiskeripolitikens tre hållbarhetspelare bör vara lika utvecklade och att de inte sinsemellan bör undergräva varandras bärkraft. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att stärka samarbetet mellan fiskare och andra aktörer på sjöfartsområdet inom ramen för den hållbara blå ekonomin, på områden såsom havsplanering, utbyggnad av förnybar energi, organisering av leveranskedjan för fisk och skaldjur, den cirkulära ekonomin och diversifiering, och att erkänna fiskarnas bredare identitet och roll i egenskap av väktare av den marina miljön och drivkrafter för lokal utveckling i kustsamhällen.

23. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att grundligt bedöma de strukturella och miljömässiga faktorer och trender som påverkar den långsiktiga hållbarheten, konkurrenskraften, beroendet

och lönsamheten för aktörer inom fiske och vattenbruk samt aktörer verksamma inom första försäljning och beredning, särskilt på öar och i de yttersta randområdena. Parlamentet föreslår att man utarbetar åtgärder för att hantera dessa faktorer och trender genom specifika och omedelbara åtgärder som förhindrar att EU:s fiskeverksamhet gradvis upphör.

24. Europaparlamentet påpekar att EU:s fiskeri- och vattenbrukssektor måste göras mer attraktiv och konkurrenskraftig i jämförelse med globala konkurrenter. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att alla medlemsstater och berörda aktörer åtar sig att utan dröjsmål ta i bruk datasystemet CATCH för samtliga fiskeri- och vattenbruksprodukter som importeras till EU, och att främja frivillig användning av systemet för länder utanför EU.

25. Europaparlamentet efterlyser målinriktade åtgärder som säkerställer ett generationsskifte och gör karriärer inom fisket mer lockande, även för kvinnor, genom att sörja för hållbar förvaltning och återuppbyggnad av fiskbestånd, investeringar i moderna, säkra och digitaliserade fiskeflottor (utan att öka deras fiskekapacitet), utbildningsprogram, sjösäkerhet, utveckling av yrkesutbildningar (i synnerhet när det gäller underhåll av marina drönare och fjärrstyrda robotar), förebyggande av arbetsrelaterade och icke arbetsrelaterade sjukdomar, riskförebyggande åtgärder och förbättrade arbetsvillkor.

26. Europaparlamentet påminner om att öregionerna och de yttersta randområdena har permanenta naturliga och geografiska begränsningar som påverkar konkurrenskraften för deras fiskeflottor och öarnas ekonomier. Parlamentet kräver att särskild uppmärksamhet fästs vid investeringar i samt åtgärder, finansiering och stöd till förmån för bland annat utfasningen av fossila bränslen ur, förnyelsen och moderniseringen av fiskeflottorna och förbättringen av infrastruktur, i synnerhet i de yttersta randområdena, för att öka attraktionskraften samt säkra generationsskiftet och framtiden för fiskerisektorn i dessa områden och bidra till en hållbar lokal utveckling. Parlamentet uppmanar kommissionen att ägna särskild uppmärksamhet åt de yttersta randområdenas deltagande i EU:s fiskepartnerskap med länder utanför EU, särskilt med angränsande länder eller länder i grannregioner, till exempel i form av stöd till infrastruktur och flottan eller sektorsbundet stöd, för att undvika en situation med illojal konkurrens mellan fiskare i de yttersta randområdena och fiskare i angränsande länder utanför EU vars fartyg håller på att förnyas.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka konsumenternas medvetenhet och uppmuntra transparens och spårbarhet genom att säkerställa att det ges detaljerad information, även digitalt, om alla fisk- och skaldjursprodukters

ursprung och kvalitet samt om de har fångats med hållbara fiskemetoder. Parlamentet betonar behovet av att säkerställa att EU:s fisk- och skaldjursprodukter och marina produkter och produkter som importeras till EU uppfyller liknande miljömässiga, sociala, spårbarhets-, hållbarhets- och djurskyddsstandarder, som verkställs genom effektiv tillsyn och sanktioner i överensstämmelse med WTO:s regler och framtida spegelklausuler.

28. Europaparlamentet efterlyser insatser när det gäller att fasa ut fossila bränslen samt förnya och modernisera flottan, med särskild uppmärksamhet på situationen för och behoven hos fiskeflottan i de yttersta randområdena och öar. Parlamentet påpekar att dess nyligen genomförda studie[5] visar på att man i framtida stödinstrument för fisket bör överväga mindre restriktiva villkor för stöd till första förvärv av ett fiskefartyg, förnyelse eller byte av motorer och fartygsförbättringar som kräver ytterligare tonnage, och samtidigt tillämpa begränsningar för att undvika överkapacitet eller överfiske inom enskilda segment av eller hela nationella flottan. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att ta hänsyn till detta i samband med utvärderingen och förenklingen av onödiga rättsliga hinder inom den gemensamma fiskeripolitiken och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden (EHFVF).

Ledarskap på miljö- och vetenskapsområdet

29. Europaparlamentet välkomnar EU:s ledarskap i den internationella världshavsförvaltningen, särskilt genom dess roll i arbetet med att skapa koalitionen för biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion, som har 47 medlemmar. Parlamentet välkomnar ikraftträdandet av avtalet inom ramen för Förenta nationernas havsrättskonvention om bevarande och hållbar användning av marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion, inom ramen för Unclos, vars syfte är att säkerställa ett effektivt bevarande och en hållbar användning av den marina biologiska mångfalden i områden utanför nationell jurisdiktion, i syfte att i sin tur säkerställa ett effektivt skydd och en hållbar förvaltning av det fria havet. Parlamentet begär att den nya ramen ska fungera på ett samordnat och kompletterande sätt i förhållande till befintliga internationella organ, inbegripet regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, FAO och Internationella sjöfartsorganisationen, och den gemensamma fiskeripolitiken. Parlamentet betonar att genomförandet av avtalet och införlivandet av direktivet bör respektera dessa organs befogenheter, EU:s regelverk och medlemsstaternas befogenheter.

30. Europaparlamentet välkomnar att det har bekräftats att

---

5 Europaparlamentet, generaldirektoratet för unionens interna politik, utredningsavdelningen för struktur- och sammanhållningspolitik, ”The future of the EU fishing fleet – First assessment of Member States EHFVF programmes for 2021–27”, november 2024.

underlåtenheten att anta, genomföra eller verkställa fiskeriförvaltningsåtgärder – antingen inom ramen för regionala fiskeriförvaltningsorganisationer eller i bilaterala och multilaterala avtal – nu utgör en underlåtenhet att samarbeta enligt EU-lagstiftningen. Parlamentet ber i detta avseende kommissionen att i samarbete med medlemsstaterna och genom att använda alla instrument som står till buds, inbegripet förordning (EU) nr 1026/2012[6], som fastställer en ram för att identifiera och anta åtgärder avseende länder utanför EU som underlåter att samarbeta och som tillåter ohållbart fiske på ett bestånd av gemensamt intresse för unionen, säkerställa att länder från utanför EU samarbetar.

31. Europaparlamentet erkänner vikten av ett internationellt moratorium för djuphavsutvinning på grundval av försiktighetsprincipen, som en fråga om globalt miljöansvar med möjlig inverkan på världshavsförvaltningen och fisket. Parlamentet betonar i detta avseende vikten av att tillämpa försiktighetsprincipen på djuphavsbrytningsprojekt tills deras effekter på den marina miljön och den biologiska mångfalden har studerats och undersökts tillräckligt. Parlamentet insisterar på vikten av att EU fortsätter att delta aktivt i de globala forsknings- och utforskningsinsatserna rörande djuphavet, samtidigt som man fastställer de högsta standarderna för en hållbar resursförvaltning. Parlamentet välkomnar den försiktighetspaus i djuphavsbrytningen som förespråkas av kommissionen. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att stödja denna strategi, bland annat genom Internationella havsbottenmyndigheten, tills omfattande vetenskaplig forskning och kunskap om effekterna av djuphavsutvinning finns tillgänglig och tills det kan bevisas att sådan verksamhet kan bedrivas utan att den orsakar förlust av biologisk mångfald eller förstörelse av ekosystem.

32. Europaparlamentet efterlyser stöd för ett internationellt moratorium för djuphavsutvinning och påminner EU och dess medlemsstater, i egenskap av medlemmar i Internationella havsbottenmyndigheten och i enlighet med Unclos, om deras rättsliga skyldighet att reagera med lämpliga åtgärder på alla försök att kringgå Internationella havsbottenmyndigheten, som är det behöriga internationella organet för reglering av djuphavsutvinning utanför nationella jurisdiktioner, eftersom sådana försök kan påverka den internationella världshavsförvaltningen.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att verka för att alla länder och regioner ska respektera Internationella valfångstkommissionens och internationella organs

---

6 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1026/2012 av den 25 oktober 2012 om vissa åtgärder i syfte att bevara fiskbestånd i fråga om länder som tillåter ohållbart fiske (EUT L 316, 14.11.2012, s. 34, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1026/oj).

internationella moratorier för valfångst och jakt på stora valar och för att befintliga undantag inte ska missbrukas för att tjäna kommersiella syften.

34. Europaparlamentet betonar att fastställandet av marina skyddsområden måste föregås av en fullständig konsekvensbedömning och ett effektivt samråd med berörda parter och åtföljas av tydliga mål och effektiva åtgärder för tillsyn, kontroll och övervakning, baserade på bästa tillgängliga vetenskapliga kunskap och råd. Parlamentet betonar behovet av att ta hänsyn till de tre dimensionerna av hållbar utveckling, som måste stå i samklang med EU:s strategiska oberoende och betydelsen av yrkesfiskarna och kustsamhällena för EU:s sammanhållning.

35. Europaparlamentet påminner om behovet av att ägna särskild uppmärksamhet åt den arktiska regionen, i linje med strategin för Arktis från 2021, och uttrycker sitt stöd särskilt för de insatser som gjorts för att inrätta de två nya marina skyddsområdena i östra Antarktis och Weddellhavet i Antarktiska oceanen. Parlamentet noterar konsekvensbedömningarna och det motstånd mot förslagen om marina skyddsområden som framfördes av vissa parter inom kommissionen för bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis. Parlamentet uppmanar till ett aktivt befrämjande av dessa marina skyddsområden som en del av ett nödvändigt svar på andra globala aktörers växande och potentiellt ohållbara ambitioner i dessa regioner och för intensifierade bilaterala och multilaterala ansträngningar till stöd för inrättandet av nya marina skyddsområden.

36. Europaparlamentet uttrycker sin oro över vissa tredjeländers ökade och koncentrerade fångster av krill i Antarktiska oceanen under det senaste årtiondet och de tillhörande hoten för de antarktiska ekosystemen.

37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja ett femårigt moratorium för krillfiske i Antarktiska oceanen.

38. Europaparlamentet betonar att vetenskapliga rön måste fortsätta att utgöra stommen i beslutsfattandet i den internationella världshavsförvaltningen, fungera som gemensam valuta i multilaterala förhandlingar och stödja hållbar förvaltning inom fiske och vattenbruk. Parlamentet betonar vidare att man måste investera i och bistå forskningsorgan som tillhandahåller de rön som ligger till grund för sådana beslut.

39. Europaparlamentet påminner om vikten av EU:s globala ledarskap när det gäller genomförandet av den globala Kunming-Montreal-ramen för biologisk mångfald, där betydelsen av andra effektiva områdesbaserade bevarandeåtgärder lyfts fram som en kompletterande metod till marina skyddsområden. Parlamentet

understryker att det är viktigt att inkludera andra effektiva områdesbaserade bevarandeåtgärder för att nå målet att skydda 30% av världens hav senast 2030, förutsatt att de andra områdesbaserade bevarandeåtgärderna uppfyller kriterierna i denna ram.

40. Europaparlamentet stöder åtagandet i den europeiska världshavspakten att inrätta ett EU-initiativ för havsobservation, som en grundval för bättre kunskap om och förvaltning av marina ekosystem. Parlamentet stöder inrättandet av ett europeiskt djuphavsobservatorium i Atlanten och att man samtidigt främjar inrättandet av ett globalt nätverk av observatorier som delar data och främjar rörlighet bland forskare. Parlamentet efterlyser ett ökat samarbete om forskning och innovation inom EU för att fördjupa samarbetet och rörligheten inom havsforskningen och stärka EU:s ledarskap inom havsvetenskap. Parlamentet uppmanar EU att stärka sina åtgärder och åtaganden till förmån för ett vetenskapligt samarbete om att bevara havens och kusternas ekosystem, mot bakgrund av de sänkta ambitioner som har konstaterats bland vissa globala partner i fråga om att minska växthusgasutsläppen. Parlamentet understryker att tillräckligt ekonomiskt stöd måste tillhandahållas.

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom den europeiska världshavspakten inrätta ett särskilt initiativ för ett rent Östersjön där de unika utmaningarna för Östersjöns miljö och säkerhet behandlas. Parlamentet understryker att detta havsområde fortfarande är starkt påverkat av försurning, föroreningar och förekomsten av farliga krigsrester, däribland ammunition, kemiska ämnen och andra föroreningar på havsbotten.

Handelspolitik och global världshavsförvaltning

42. Europaparlamentet betonar EU:s ansvar att behålla sin ledande roll i internationella forum genom att verka för multilateralism, samarbeta med alla relevanta partner, däribland Förenta staterna och Kina, om fiskets hållbarhet och världshavsstyrningen, och att fastställa globala standarder för havens hållbarhet och rättvis konkurrens. Parlamentet framhåller dessutom den viktiga rollen för de rådgivande nämnderna, såsom den rådgivande nämnden för fjärrfiske, när det gäller att ge råd till kommissionen om utformningen och genomförandet av politiken. Parlamentet påpekar att det är mycket viktigt att dessa råd vederbörligen beaktas i beslutsfattandet.

43. Europaparlamentet välkomnar ikraftträdandet av WTO-avtalet om fiskesubventioner. Parlamentet understryker att detta avtal är en milstolpe i arbetet med att avskaffa skadliga fiskesubventioner, som bidrar till överfiske och överkapacitet, och att det därmed främjar lika villkor och hållbar förvaltning av marina resurser världen över.

Parlamentet uppmuntrar kommissionen att bygga vidare på denna framgång med hjälp av världshavsdiplomatin, genom ett aktivt samarbete med länder utanför EU, särskilt större fiskenationer, för att främja ratificeringen och det effektiva genomförandet av avtalet och de förhandlingar som pågår för att komma överens om nästa steg, och att främja globala åtaganden när det gäller en hållbar, transparent och rättvis fiskeriförvaltning.

44. Europaparlamentet betonar att välförvaltade regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, som sörjer för effektiva multilaterala förhandlingar som resulterar i starka gemensamma regler och god efterlevnad av dessa, är centrala för att uppnå konkurrenskraft inom fiske och vattenbruk, och belyser därmed vikten av att investera i dessa regionala fiskeriförvaltningsorganisationers kapacitet och att stärka EU:s diplomati i dessa forum. Parlamentet betonar att de organ inom regionala fiskeriorganisationer som kontrollerar efterlevnad fortfarande är underutnyttjade av EU och uppmanar därför kommissionen att inom relevanta kommittéer för efterlevnad inom de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna ta upp och hantera fall av bristande efterlevnad i länder utanför EU.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka tullkontrollerna genom utökade befogenheter och att fullt ut utnyttja en ny EU-tullmyndighet som skyddar fiskare från narkotika- och människosmugglare och från annan olaglig verksamhet som äventyrar deras säkerhet och den regionala stabiliteten. Parlamentet påminner om man genom att säkerställa spårbarhet för fisk- och skaldjursprodukter, effektiv efterlevnad av hållbarhetsstandarder och ömsesidighet med länder utanför EU när det gäller fiskeri- och vattenbruksprodukter skyddar fiskare från olaglig verksamhet och upprätthåller konsumenternas förtroende. Parlamentet betonar att kriminella nätverk som verkar i fiskerisektorn undergräver den hållbara världshavsförvaltningen, snedvrider lokala ekonomier och äventyrar försörjningen i kustregioner. Parlamentet betonar att en effektiv hantering av organiserad brottslighet inom fiskeriet kommer att bidra till ökad säkerhet och resiliens i havsekonomin.

46. Europaparlamentet välkomnar de långsiktiga arrangemangen mellan EU och Förenade kungariket, som beviljar fullständigt ömsesidigt tillträde till fiskevatten till och med den 30 juni 2038. Parlamentet uppmanar kommissionen att vara vaksam när det gäller att övervaka de åtgärder som vidtas av Förenade kungariket, i syfte att skydda EU:s och dess aktörers och medborgares intressen, och att starkt motsätta sig alla ensidiga beslut som i praktiken skulle minska EU-fiskarnas tillträde till Förenade kungarikets vatten, såsom beslut som rör genomförandet eller det planerade fastställandet av marina skyddsområden och förbudet mot fiske efter tobisfisk, och att använda handels- och samarbetsavtalets mekanismer för att avhjälpa

eventuella förluster av fiskerättigheter på grund därav. Parlamentet uppmanar kommissionen att även säkerställa långsiktiga och stabila fiskearrangemang mellan EU och Förenade kungariket efter 2038.

47. Europaparlamentet uppmanar EU att genom rundabordssamtalen på hög nivå om fiskeri- och världshavsdialogen fördjupa sitt samarbete med Norge i syfte att lösa kvarstående frågor, såsom Norges torskskuld till EU från 2021, och se till att rättvisa och lika villkor råder för fiskare från EU och Norge. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra sitt yttersta för att nå en övergripande överenskommelse om gemensamma bestånd med kuststaterna för att undvika överfiske av dessa bestånd och garantera EU:s fiskare rättvisa och hållbara fiskemöjligheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att utnyttja alla möjligheter som står till buds i förordning 1026/2012, inbegripet sanktioner, när det gäller länder som tillåter ohållbara fiskemetoder.

48. Europaparlamentet betonar att EU bör utnyttja sitt marknadsinflytande som ett strategiskt verktyg för att försvara sina intressen och främja hållbarhet. Parlamentet understryker att tillträde till EU-marknaden får ges enbart om EU:s standarder efterlevs, så att det säkerställs att fisk och skaldjur som importeras till EU inte har sitt ursprung i olagliga eller ohållbara källor eller i verksamhet med koppling till brott mot de mänskliga rättigheterna.

49. Europaparlamentet betonar EU:s långvariga förbindelser med Grönland i fiskerelaterade frågor och påpekar att det är viktigt att fördjupa förbindelserna till förmån för EU:s fiskare och gemensamma insatser i syfte att säkerställa en hållbar förvaltning av fiskbestånd i Nordatlanten.

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa ett korrekt och fullständigt genomförande av EU-reglerna i fråga om länder utanför EU som tillåter ohållbart fiske, att tillhandahålla rättslig säkerhet om ohållbara fiskemetoder och utlösa EU:s verkställighetsåtgärder enligt EU-rätten, inbegripet handelsrestriktioner såsom importförbud, i syfte att stärka EU:s förmåga att bekämpa ohållbara metoder, i synnerhet de som rör små pelagiska bestånd såsom makrill, och säkerställa samstämmighet mellan handelspolitiken och världshavsdiplomatin. Parlamentet betonar att många av dessa metoder redan är väl kända och att nuvarande verkställighetsåtgärder inte i tillräcklig mån tar sig an dem.

51. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att stärka de övervaknings-, kontroll- och verkställighetsmekanismer som rör fiskeriverksamhet och handelsflöden för fisk och skaldjur från Ryssland, inbegripet omlastning och återexport genom tredjeländer. Parlamentet efterlyser ytterligare restriktioner för import av fiskeriprodukter från Ryssland. Parlamentet begär att strikta

spårbarhetskrav och samordnade inspektioner införs och att man förhindrar tillträde till EU-marknaden för fisk som fångas eller bereds av ryska aktörer.

52. Europaparlamentet betonar vikten av att säkerställa samstämmighet mellan de normer som EU:s producenter måste följa och de som gäller för importerade produkter, i synnerhet inom ramen för nuvarande eller framtida handelsavtal mellan EU och dess handelspartner, till exempel genom att införa spegelåtgärder. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att fortsätta att bedöma relevansen av autonoma tullkvoter mot bakgrund av deras inverkan på EU:s fiskeindustri och att vid behov anpassa dem. Parlamentet upprepar sitt krav på att konserverad fisk och skaldjur ska behandlas som ”känsliga produkter” i handelsförhandlingar. Parlamentet uppmanar EU-myndigheterna att iaktta försiktighet och intensifiera kontrollerna för att säkerställa att ingen export som omfattas av autonoma tullkvoter är en produkt av IUU-fiske.

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att den gemensamma fiskeripolitikens mål integreras fullt ut i EU:s ställningstaganden i alla internationella forum, såsom konventionen om biologisk mångfald eller konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter, när marina biologiska resurser, inbegripet fiskeresurser, diskuteras.

Budgetrelaterade och institutionella åtgärder

54. Europaparlamentet insisterar med kraft på behovet av betydande finansiering till världshavsförvaltning och världshavsdiplomati, i synnerhet för att upprätthålla en strategisk fiskesektor och säkerställa att EU kan uppfylla sina globala åtaganden, stärka sin strategiska roll och stödja kustsamhällenas framtida resiliens. Parlamentet noterar med oro att man i förslagen till nästa fleråriga budgetram endast öronmärker 2 miljarder euro till fiske och vattenbruk för perioden 2028–2034, vilket knappt når upp till en tredjedel av den tidigare garanterade finansieringsnivån.

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att garantera en tillräcklig finansieringsnivå för den fleråriga budgetramen efter 2028 för fiskerirelaterade utgifter, såsom de mål som för närvarande omfattas av Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden. Parlamentet påpekar hur viktigt det är att EU-medel förblir ett kraftfullt verktyg för att stödja generationsskiftet, jämställdhet, livsmedelstrygghet, modernisering av flottan och socioekonomisk hållbarhet.

56. Europaparlamentet understryker det småskaliga fiskets viktiga roll när det gäller att understödja lokala ekonomier och samhällen i hela världen. Parlamentet betonar att det för att EU ska kunna förbättra sitt strategiska oberoende och livsmedelsoberoende är mycket viktigt

att låta bestånden i EU återuppbyggas och att det för att skapa förutsättningar för EU:s långsiktiga resiliens och konkurrenskraft är viktigt att EU:s sektor för småskaligt fiske ges tillräckligt stöd från EU-nivån och på nationell nivå.

57. Europaparlamentet konstaterar att all diplomati innebär en kostsam påverkansförmåga och att det därför vore lämpligt att skapa ett särskild finansiellt instrument för fisket i öregioner och de yttersta randområdena, till exempel genom att återinrätta det särskilda programmet för vissa regioner beroende på dessa regioners avsides läge och ökaraktär (Posei-fisket), som nu har integrerats i Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden, för att stödja sektorn när det gäller att övervinna geografiska och strukturella begränsningar och säkerställa de lokala fiskesamhällenas långsiktiga bärkraft. Parlamentet betonar vikten av att säkerställa att befintliga verktyg, såsom Copernicus havsmiljöövervakningstjänst, och ny kapacitet eller teknik, såsom drönare, används.

58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att fiskare och aktörer i den blå ekonomin ges en ändamålsenlig och förenklad tillgång till finansieringsinstrument, med tilldelning av särskilda minimimedel, såsom Europeiska konkurrenskraftsfonden, som stöder investeringar i en hållbar blå ekonomi, och instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen, som lägger grunden för världshavsförvaltningen och världshavsdiplomatin samt ansträngningarna för att bekämpa IUU-fiske, men även när det gäller finansiering till partnerskapsavtal om hållbart fiske samt kompletterande finansieringskällor, såsom Fonden för en rättvis omställning, REPowerEU, Horisont Europa och Europeiska investeringsbanken. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att garantera tillräcklig administrativ och rättslig stabilitet för privata investeringar för att främja utvecklingen av de maritima sektorerna.

°

° °

59. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.